Első hangulatkeltő

Miszra Jaszab levele Prabreno Hien tiszteletesnek
Krad egyházának tulajdona

Kedves barátom!

Örömmel vettem kézhez legutóbbi leveled, de örömöm sajnos a feléig sem tartott ki. A ködös prófécia, melyet voltál kedves velem megosztani igencsak lehangoló jövőt sejtet, természetesen feltételezve, hogy sikerült helyesen értelmeznem annak mondandóját. Bizonyára errefelé is többre tartanák az isteneiteket, ha nem fogalmaznának oly' titokzatosan. A próféciát olvasva felmerült bennem a kétely, hogy vajon az aranykörben is ezek a szavak jelentek-e meg annak idején, vagy csak az egyik fiatal szerzeteseteknek volt élénk a fantáziája. De az is lehet, hogy éppen a titokzatossága miatt volt feledésben ez idáig az istenek intelme, arra várva, hogy valaki felismerje benne az igazságot az időhurkok végtelen szövevényében. Felmerül a kérdés, hogy vajon miért most, és kinek köszönhetően került elő ez a prófécia. Remélem nem leszek önkénytelen részese egy délvidéki hatalom, vagy isten cselszövésének. Bocsásd meg öreg barátodnak, hogy kétkedik a fiatal város lakóinak szavában! Az idő mindenkit meg fontoltabbá és egyben bizalmatlanabbá tesz. Ennek ellenére, vagy tán éppen ezért kénytelen vagyok komolyan venni a próféciát, és válaszolni leveled minden kérdésére.

Ha jól sejtem, egyet értünk abban, hogy a prófécia első sora több, mint egyszerű szófordulat az ősi építmények elmúlásáról, és a szavak szerinted is egy valódi helyről beszélnek. A „homok" itt szó szerint veendő, és nem képletesen, mint az szokványos lenne más esetben. Nem tudhatom, hogy az első sor a sivatagra utal-e vagy sem, de tekintettel arra, hogy a leveled személyesen nekem címezted, úgy vélem ebből a feltételezésből szeretnéd, hogy kiinduljak. Még ha el is fogadjuk, hogy az első sor az Ibarára utal az egyetlen dolog, amiből itt sosincs hiány, attól tartok az a homok, de ha igazunk van legalább sikerült lekicsinyítenünk a keresési területünk a kontinens ötödére.

A második sor sem tartalmaz sokkal több hasznos információt, de annál inkább ad okot az aggodalomra. Mint a sivatagban a homok, úgy „ősi ellenség"-ből sem szenvedünk hiányt, és ha hinni lehet a próféciának, az eljövő „háború" is már eldöntetett. Feltételezem, hogy a jövőről van szó, és nem a múltról, hisz utóbbi aligha jelentene veszélyt az itt lakókra, de nem zárhatjuk ki a lehetőségét annak sem, hogy a háborúnak már vége vagyon.

A harmadik és negyedik sorokban nem találtam az ősi romokra utaló megjegyzést, így azok bizarr mondandójával nem foglalkoztam túlzottan. Természetesen nem kerülte el figyelmemet a „bosszú”-ra való utalás, de mi mást is várhatna el a halandó egy „két ősi ellenség” közt húzódó érzelmi köteléktől.

Számomra úgy tűnik, ha ez a hely még meglelhető, és ha a sivatagban, távol az emírségek településeitől fekszik valamerre, akkor nem lesz nehéz megtalálnom. Elvégre a helynek még elég épnek kell lennie ahhoz, hogy ott háborúzhassanak a meg nem nevezett ellenségek. Elmémben és az írásokban kutakodva elsőre Talleren tornya jutott az eszembe, de aztán emlékezetembe ötlött egy ősi elfeledett rom, ami sokkal inkább illett a prófécia mondandójához, mint a torony. Tudtommal évezredek óta nem járt arra senki, de bizonyos vagyok benne, hogy meg tudom találni a pontos helyét valamelyik régi térképen, és amint megvan, elküldöm a térképet a következő levelemben, és talán magam is felkerekedek, hogy megnézzem, áll-e még az a bizonyos ősi rom.

Baráti szeretettel üdvözöl, Miszra Jaszab
P.sz. 3690, a felemelkedők havának 10. napján